USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. A.,** zast. opatrovníkem Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2021, č. j. KRPA-88060-17/ČJ-2021-000022-ZSV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2021, č. j. 1 A 29/2021 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši 3.400 Kč. Tato částka bude ustanovenému opatrovníkovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 15. 4. 2021, č. j. KRPA-88060-17/ČJ-2021-000022-ZSV (dále jen „napadené rozhodnutí“) byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na dobu 60 dnů ode dne omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění.

II.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Městský soud předeslal, že skutečnost, že žalobce byl v průběhu řízení o žalobě propuštěn ze zajištění a letecky vyhoštěn z území České republiky, není důvodem pro upuštění od meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí.

[4] Městský soud dále poukázal na skutkové okolnosti případu vyplývající ze správního spisu. Žalobce byl dne 12. 4. 2021 zajištěn hlídkou cizinecké policie a při jeho ztotožňování bylo zjištěno, že jeho cestovní doklad vykazoval známky odlepení výjezdního příkazu na straně 40. Další lustrací žalobce v příslušných databázích žalovaný zjistil, že tento výjezdní příkaz mu byl uložen s platností od 19. 3. 2021 do 23. 3. 2021 a od 24. 3. 2021 je žalobce veden v evidenci nežádoucích osob. Dne 13. 4. 2021 tak bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění a téhož dne žalovaná vydala rozhodnutí č. j. KRPA-88060-15/ČJ-2021-000022-ZSV, kterým žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců uložila správní vyhoštění a stanovila dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 2 roky. Žalobce byl následně eskortován k provedení zkráceného přípravného řízení vedeného pod sp. zn. 2 T 30/2021 před Obvodním soudem pro Prahu 9. Uvedený soud vydal dne 15. 4. 2021 trestní příkaz, kterým žalobce odsoudil za trestný čin padělání a pozměnění veřejné listiny k samostatnému trestu vyhoštění v délce jednoho roku. Žalobce byl poté propuštěn na svobodu a téhož dne (15. 4. 2021) jej žalovaná napadeným rozhodnutím znovu zajistila podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

[5] Na základě uvedeného následně městský soud neshledal důvodnou žalobní námitku, podle níž nebyly naplněny zákonné předpoklady pro zajištění. Žalobce vědomě pobýval na území České republiky nelegálně, měl v úmyslu zde nelegálně pracovat, a to i přesto, že mu příslušné správní orgány udělily výjezdní příkaz. Aby žalobce tyto skutečnosti zastřel, odstranil tento výjezdní příkaz ze svého cestovního dokladu, čímž jej znehodnotil. Tyto skutečnosti podle městského soudu prokázaly úmysl žalobce setrvat na území i nadále. Podmínky pro zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců tudíž byly podle městského soudu splněny.

[6] Městský soud nepřisvědčil ani námitce, že žalovaná bezdůvodně vyloučila uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce z území. Žalovaná podle městského soudu řádně vysvětlila, proč místo zajištění neuložila zvláštní opatření. Žalobce totiž neskýtal žádnou záruku, že by podmínky zvláštních opatření dodržoval. Nenabídl finanční záruku, žalované nebylo známo místo jeho pobytu a jeho předchozí jednání vzbudilo důvodnou obavu, že by ztěžoval výkon úředního rozhodnutí, a proto by bylo uložení zvláštních opatření neúčelné. Městský soud se s těmito závěry žalované ztotožnil. Závěrem pak doplnil, že zajištění v daném případě splnilo svůj zamýšlený cíl, neboť z dalšího procesního vývoje vyplynulo, že dne 14. 5. 2021 bylo realizováno žalobcovo vyhoštění.

III.

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Navrhuje zrušit nejen napadený rozsudek, ale i napadené rozhodnutí.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že žalovaná nepřípadně přistoupila k využití institutu zajištění a nesprávně vyhodnotila možnost aplikace zvláštních opatření. Stejně tak i městský soud podle stěžovatele tyto otázky nedostatečně posoudil a rozhodl excesivně a bez dostatečných důvodů. Pouze s poukazem na jeho nelegální pobyt na území České republiky nemůže být stěžovatel označen za nespolehlivou osobu, u níž je vyloučena aplikace zvláštních opatření. Stěžovatel tvrdí, že se nedopouštěl protiprávního jednání,

které by mohlo nabýt trestněprávní intenzity. Uvádí, že prokázal zjevnou nedbalost při řešení své pobytové situace, avšak nezavdal příčinu k natolik závažnému zásahu do jeho osobní svobody, jakou zajištění bezesporu je.

[9] Dále stěžovatel vyjadřuje svůj nesouhlas s tím, že by v jeho případě nebylo možné využít mírnějšího opatření k dosažení jeho vycestování z území. Opakuje, že nelegální pobyt nepovažuje za natolik závažnou okolnost, aby nebylo možné využít zvláštní opatření podle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců, a odkazuje v této otázce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 Azs 294/2016 - 18. Podle stěžovatele bylo nutno zohlednit jeho snahu o spolupráci s žalovanou, které sdělil všechny potřebné údaje ke své identifikaci, a také bylo třeba přihlédnout k důvodu zajištění a vyhodnotit, zda by uložením zvláštního opatření nebyl zmařen cíl, k němuž by zajištění jinak směřovalo. S poukazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1 Azs 349/2016 - 48, a ze dne 7. 2. 2019, č. j. 1 Azs 119/2018 - 28, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016 - 38, stěžovatel namítá, že bylo povinností žalované vzít předně v potaz jeho osobní poměry společně s charakterem porušení povinností, včetně vypořádání se se všemi podstatnými okolnosti daného případu, a teprve po jejich zvážení bylo možno vyloučit aplikaci zvláštních opatření. Žalovaná však v napadeném rozhodnutí tato kritéria nezohlednila.

IV.

[10] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

V.

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen opatrovníkem, kterým je advokát.

[12] Nejvyšší správní soud dále zkoumal podmínky přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., ve znění novely soudního řádu správního provedené zákonem č. 77/2021 Sb., účinné od 1. 4. 2021, *jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost*.

[13] S ohledem na skutečnost, že městský soud v nynější věci vydal napadený rozsudek dne 10. 9. 2021, tedy po nabytí účinnosti zmíněné novely soudního řádu správního, použije se tato právní úprava i v nynější věci (srov. čl. II zákona č. 77/2021 Sb.).

[14] Nejvyšší správní soud tudíž přistoupil k posouzení toho, zda kasační stížnost splňuje podmínky pro její přijetí k věcnému projednání (podmínka, že u městského soudu rozhodoval specializovaný samosoudce, je v dané věci splněna), tedy zda svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy vlastní zájmy.

[15] Vymezením institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval zejména v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, v němž neurčitý právní pojem *přesah vlastních zájmů stěžovatele* užitý v citovaném § 104a s. ř. s. vyložil. Ačkoli se tak vyjádřil ve

vztahu k předcházející právní úpravě (tedy ve vztahu k § 104a s. ř. s. ve znění před 1. 4. 2021, jež se týkala pouze věcí mezinárodní ochrany), závěry z něj vyplývající jsou použitelné i v nyní posuzované věci. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[16] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[17] Nejvyšší správní soud předně poukazuje na to, že stěžovatel v kasační stížnosti sám nepředestřel žádné důvody týkající se její přijatelnosti, ačkoliv ji podal již za účinnosti § 104a odst. 1 s. ř. s. v jeho novelizovaném znění provedeném zákonem č. 77/2021 Sb., jak uvedeno výše. Ze setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčují nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70).

[18] Stěžovatel namítá toliko nenaplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o jeho zajištění a nesouhlasí s tím, že nebyla využita zvláštní opatření. Ve vztahu k posouzení věci městským soudem má stěžovatel za to, že o zásahu do jeho osobní svobody rozhodl excesivně a bez dostatečných důvodů. Důvody přijatelnosti kasační stížnosti v souzené věci nejsou z tvrzení stěžovatele obsažených v kasační stížnosti ani ve spojení s obsahem správního spisu a spisu městského soudu patrné.

[19] Nejvyšší správní soud ověřil, že se městský soud v napadeném rozsudku vyjádřil ke všem uplatněným žalobním námitkám, žádnou z nich neopomněl a věcně, srozumitelně a přesvědčivě je vypořádal. Městský soud posoudil naplnění podmínek pro zajištění stěžovatele, přičemž vycházel z výsledků správního řízení a v něm shromážděných informací. Zohlednil zejména skutečnosti, že stěžovatel na území pobýval nelegálně, neboť zde setrval i po uplynutí platnosti výjezdního příkazu, který mu byl udělen, a tento výjezdní příkaz si sám z cestovního dokladu odstranil. Současně byl stěžovatel veden v evidenci nežádoucích osob. Městský soud přitom vyšel z výslechu stěžovatele a zdůraznil, že si stěžovatel svého nelegálního pobytu na území byl vědom, snažil se ho zastřít právě odstraněním výjezdního příkazu a vycestovat z území České republiky nehodlal. Na základě uvedených skutečnostní neměl pochybnost o tom, že došlo k naplnění podmínek pro zajištění stěžovatele. Městský soud se neopomněl zabývat ani možností uložení zvláštních opatření, avšak po zvážení všech shora uvedených skutkových okolností případu a za situace, kdy stěžovatel neměl na území České republiky žádnou hlášenou adresu pobytu, nenabídl ani poskytnutí finanční záruky a svých chováním dal najevo, že z území vycestovat nehodlá, nerespektuje povinnosti vyplývající pro něj z právního řádu a stěží by tudíž respektoval i povinnosti uložené mu správními orgány (zdržovat se v určeném místě za účelem provedení pobytové kontroly), přisvědčil žalované, že

s ohledem na dosavadní stěžovatelovo jednání by uložení mírnějších opatření bylo neúčelné.

[20] Z tvrzení uvedených v kasační stížnosti přitom plyne, že stěžovatel se jí fakticky domáhá opětovného přezkumu především závěrů obsažených v napadaném rozhodnutí, které již byly podrobeny soudnímu přezkumu v řízení o žalobě. V něm městský soud závěry žalované aproboval. Předmětem nynějšího řízení tak má být opětovný přezkum stejných, již dříve posouzených otázek, aniž by se měly řešit právní otázky dosud neřešené vůbec či řešené v judikatuře rozdílně, aniž by vyplynula potřeba judikaturního odklonu, a aniž by se městský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[21] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedeného shrnuje, že nezjistil žádné pochybení té intenzity, jež by nasvědčovalo závěru, že stěžovatelovy výtky mohou mít širší dopad i mimo sféru jeho postavení či mimo jeho vlastní zájmy, jak vyplývá z § 104a s. ř. s. Jinými slovy, důvody přijatelnosti kasační stížnosti soud neshledal.

VI.

[22] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje stěžovatelovy vlastní zájmy. V souladu s § 104a s. ř. s. ji tudíž odmítl jako nepřijatelnou.

[23] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

[24] Usnesením městského soudu ze dne 11. 8. 2021, č. j. 1 A 29/2021 - 30, byl stěžovateli ustanoven opatrovníkem Mgr. Ladislav Bárta, advokát. Opatrovníkovi, který byl stěžovateli ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna a hotové výdaje, které v tomto případě platí stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s.). Odměna za opatrovnictví advokátem za řízení o kasační stížnosti byla určena podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to za jeden úkon právní služby poskytnutý stěžovateli v řízení o kasační stížnosti (doplnění blanketní kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč. Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za tento jeden úkon právní služby 300 Kč. Opatrovník nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna a náhrada hotových výdajů za opatrovnictví stěžovatele v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 3.400 Kč bude ustanovenému opatrovníkovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu